

Milý čtenáři,

v rukou držíš knihu o Mikulově, která vypráví kresbami. Před dobou fotografie nabízeli knihkupci tehdejším turistům knihy rytin s pohledy na pozoruhodná města, Florencii, Benátky nebo Paříž. Ty knihy byly suvenýrem z cesty, svědectvím o kulturní úrovni turisty, který neželel peněz na jejich koupi a pro jeho dědice byly zprávou o vykonané cestě. Dnes patří tyto soubory vedut k ceněným knihám a není to jen jejich umělecko-historickou hodnotou. Mnoho bylo řečeno a napsáno o kouzlu veduty, grafického zobrazení kulturního sídla. I když kreslíři dodržovali dobová pravidla věrnosti zachycení místa, vždy jejich práce prozrazují osobní zaujetí v zachycení detailů, které jiný, byť stejně dobrý mistr pominul. Cítíme, že autor své práci věnoval čas, zastavil se, díval se a vnímal nejen celek.

V naší době, která nezná zastavení a posečkání, je trh zaplaven turistickými průvodci, bohatě vybavenými fotografiemi, hýřícími barvami. Tato kniha je jiná. Jarmila Červená svými kresbami nabízí svůj pohled na Mikulov, který důvěrně zná. Zastavila se. Chce znát příběhy ulic, jejich domů a kostelů, zámku a jeho zahrady, umí vidět a všimnout si. Zkušenou kreslířskou rukou zdůrazňuje v celku detail, muškáty v květináči nebo kamenné dětské ručky, které nesou těžký erb nad branou do zámku. Oceňuje změny k lepšímu v místech, kterým před desetiletími nerozumné stavební zásahy vzaly jejich půvab a nedávno dobrý architekt defekt elegantní stavbou napravil. Je hezké, že Mikulov má svoji vedutistku.

Dobromila Brichtová